

În susținerea recursului se arată că ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept întrucât constată că cererea este inadmisibilă în măsura în care societatea reclamantă nu are interesul de a solicita anularea deciziei. Spre deosebire de cele indicate în ordonanță, Decizia 2006/613 impune statelor membre ca, în orice caz, în mod autonom și automat, să supună siturile de importanță comunitară, între care se înscrie și domeniul „Las Cuerdas”, unui regim de conservare prin care, în mod obligatoriu, se limitează posibilitățile de exploatare a terenului, reducându-se astfel atât productivitatea cât și valoarea comercială a acestuia. Statele membre dispun de o marjă de apreciere pentru a stabili conținutul concret al măsurilor în speță, dar nu pentru a decide dacă terenurile pot sau nu pot să fie supuse unor măsuri de tipul celor descrise. Ca urmare, existența acestei marje nu este contrară efectului direct al Deciziei asupra situației juridice a societății recurente.

(¹) JO L 259, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 21.

Recurs introdus la 14 noiembrie 2008 de Regatul Suediei împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2008 în cauza T-403/05, My Travel Group plc/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Suediei (reprezentanți: K. Petkovska, A. Falk și S. Johannesson, agenți)

Celelalte părți în proces: MyTravel Group plc, Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea punctului 2 din dispozitivul Hotărârii pronunțate la 9 septembrie 2008 de Tribunalul de Primă Instanță (¹) în cauza T-403/05;
- anularea Deciziei Comisiei din 5 septembrie 2005 [D(2005) 8461], potrivit concluziilor formulate de MyTravel Group plc la Tribunalul de Primă Instanță, în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la raportul și la celelalte documente de lucru ale Comisiei;
- anularea Deciziei Comisiei din 12 octombrie 2005 [D(2005) 9763], potrivit concluziilor formulate de MyTravel Group plc la Tribunalul de Primă Instanță, în măsura în care prin

aceasta se refuză accesul la celelalte documente interne ale Comisiei și

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Principiul transparenței și accesului la documentele instituțiilor prezintă o importanță majoră pentru toate activitățile instituțiilor și, prin urmare, și pentru procedura administrativă internă a unei instituții. Articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul privind transparența dispune, printre altele, că acesta se aplică în privința tuturor documentelor deținute de o instituție, cu alte cuvinte în privința documentelor concepute sau primite de către aceasta și aflate în posesia sa, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în privința principalelor chestiuni conduce la concluzia că ar fi necesar să existe o condiție generală de confidențialitate în ceea ce privește documentele interne în domeniul administrativ. Acest raționament nu este conform principiului celei mai largi transparențe posibile.
2. În opinia recurentului, raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește prima decizie, referitoare la raportul și la documentele aferente acestuia, conduce la concluzia că nu ar fi fost necesar ca Comisia să examineze problema divulgării prin raportare la conținutul fiecărui document privit izolat și să efectueze o apreciere asupra caracterului sensibil al informațiilor care figurează în raport și în celelalte documente, ci dimpotrivă, aceasta ar fi respins în mod întemeiat cererea de divulgare pentru motivul că, în caz contrar, funcționarii nu ar putea să își exprime liber opiniile. În temeiul raționamentului general al Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește protecția libertății de opinie a autorilor documentelor, nu este posibil să se decidă când pot fi divulgate documentele, dacă acestea pot fi într-adevăr divulgate.
3. Recurentul consideră că, în ceea ce privește a doua decizie, referitoare la alte documente din dosar, Tribunalului de Primă Instanță nu veghează la respectarea exigenței de principiu potrivit căreia este necesar să se examineze dacă conținutul fiecărui document privit izolat este atât de sensibil încât divulgarea lui ar aduce grav atingere procesului decizional. Raționamentul general al Tribunalului de Primă Instanță constă, în esență, în a considera că ar fi imposibil ca funcționarii Comisiei să comunice în mod liber în cazul în care informațiile care nu figurează în decizia finală ar fi fost făcute publice. În baza unui astfel de raționament, nu ar fi necesară vreo examinare pentru a se determina dacă conținutul documentului în cauză este atât de sensibil încât divulgarea acestuia ar produce un prejudiciu procesului decizional.
4. Reclamantul pune sub semnul îndoielii faptul că raportul auditorului și nota adresată comitetului consultativ de către Direcția Generală Concurență pot fi considerate în mod real drept documente de uz intern a căror confidențialitate poate, prin urmare, să fie păstrată în temeiul dispozițiilor privind protecția procesului decizional intern.

5. Potrivit recurentului, raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește avizele serviciului juridic contravine hotărârii pe care Curtea a pronunțat-o în cauza Turco. Deși prezenta cauză nu se referă la procesul de legiferare, în mod evident trebuie să se efectueze și în speță o examinare din perspectiva conținutului avizelor. Împrejurarea că legalitatea unei decizii anterioare riscă să fie pusă în discuție nu constituie în sine un motiv pentru nedivulgarea unui document, ci dimpotrivă. Lipsa unor informații poate determina prin ea însăși îndoiele în privința legalității unei anumite decizii și a legitimității procesului decizional în ansamblul său. Riscul apariției unor astfel de îndoiele ar putea fi de asemenea evitat în cazul în care Comisia ar indica în mod clar în decizie motivele pentru care a optat pentru o soluție care nu fusese recomandată de serviciul juridic. Afirmatia potrivit căreia serviciul juridic ar fi mai reticent și mai prudent este lipsită de fundament, asemănător raționamentului Tribunalului în ceea ce privește celelalte documente. Pe de altă parte, recurentul consideră că argumentul potrivit căruia serviciul juridic ar întâmpina dificultăți în apărarea unei poziții diferite în fața instanței este enunțat în termeni prea generali pentru a se putea stabili existența unui risc previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic.
6. Recurentul nu pune la îndoială că mare parte din conținutul documentelor în discuție poate fi deosebit de sensibil și că trebuie să rămână confidențial. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței, o astfel de concluzie trebuie să se întemeieze pe o examinare concretă și individuală pentru a se stabili dacă divulgarea conținutului documentului ar aduce atingere în mod grav interesului de protecție a documentelor.
7. În ceea ce privește libertatea de opinie a funcționarilor, recurentul dorește să sublinieze faptul că un funcționar are obligația să își îndeplinească atribuțiile aferente postului său care îi sunt acordate în conformitate cu statutul funcționarilor angajați în instituțiile europene. Împrejurarea că publicul are, prin lege, dreptul de a le analiza activitățile nu constituie un motiv valabil care să îl scutească de îndeplinirea de a-și îndeplini atribuțiile conform obligațiilor care îi revin.
8. O întreprindere parte la o operațiune de concentrare, precum orice cetățean al Uniunii sau orice întreprindere care își are sediul în Uniunea Europeană, are dreptul de a fi informat cu privire la un document, chiar dacă informațiile care figurează în acesta sunt confidențiale în temeiul protecției procesului de decizie internă, atunci când există totuși un interes public superior care justifică divulgarea documentului. Potrivit recurentului, considerațiile avansate de MyTravel ar putea constitui un astfel de interes și nu ar putea fi înlăturate printr-o simplă referire la interesele private ale reclamantului, astfel cum a făcut Tribunalul. Reclamantul nu are obligația de a invoca sau de a dovedi nimic în această privință; dimpotrivă, instituțiile sunt cele care au obligația de a demonstra existența unui interes public superior.
9. Recurentul susține că, prin decizia sa, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat dreptul comunitar și nu a aplicat în mod corect articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță și alineatul (3) din Regulamentul privind transparența.

10. În orice caz, este probabil să existe părți din aceste documente care să poată fi divulgate în temeiul dispozițiilor referitoare la divulgarea parțială care figurează la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul privind transparența.

(¹) JO C 272, p. 18.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2008 de HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 24 septembrie 2008 în cauza T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Manpower, Inc.

(Cauza C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (reprezentant: M. Ciresa, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Manpower, Inc.

Concluziile recurenței

- Anularea hotărârii atacate cu recurs;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță încalcă articolul 51 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (g) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară.